

Sygn. akt. III Kp 1406/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2012r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oleśnicy z dnia 4 grudnia 2012r., sygn. akt Ds. 1350/12 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **I. J.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **20 marca 2013r.**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 21 czerwca 2012r., sygn. akt II Kp 380/12 wobec **I. J.**, córki E. i K. z domu M. urodzonej dniu (...) w O., podejrzanej o to, że:

w nocy 19/20 czerwca 2012r. w T. w mieszkaniu przy ul. (...), będąc w stanie nietrzeźwym, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia swojego męża H. J. przemocą polegającą na zatykaniu ust i nosa przy pomocy dłoni i palców oraz duszeniu przy pomocy paska parcianego przy użyciu znacznej siły zacisnęła go na przedniej powierzchni szyi, w następstwie czego doszło do jego zgonu na miejscu zdarzenia, pomimo prowadzonej akcji reanimacyjnej,

tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2012r., sygn. akt II Kp 380/12 Sąd Rejonowy w Oleśnicy zastosował wobec I. J. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzaną zarzucanego jej przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci korespondujących ze sobą zeznań świadka K. B., zeznań świadka S. H., zeznań świadka J. O., zapisu wezwania karetki pogotowia, wyniki eksperymentu procesowego, wyniki oględzin, opinia z zakresu medycyny sądowej, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanej wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanej oraz nakłaniania przez nią innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Podkreślić należy, że świadkami w niniejszej sprawie są osoby znane dobrze znane podejrzanej, mieszkające w sąsiedztwie, z którą łączą ją relacje o charakterze towarzyskim i rodzinnym.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną I. J. zarzucanego jej czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości,

wszak podejrzana pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanej surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, stanowi, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12).Grożąca podejrzanej surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzana przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niej postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed organami wymiaru sprawiedliwości.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionej izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanej podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, w szczególności w okresie przedłużenia stosowania wobec podejrzanej tymczasowego aresztowania wykonywano czynności procesowe z jej udziałem, przesłuchano kolejnych świadków, uzyskano opinię sądowo-psychiatryczną i opinię kompleksową z zakresu medycyny sądowej, uzyskano dane o karalności, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, bilingi połączeń. Konieczne jest jeszcze dokonanie czynności zamknięcia śledztwa z udziałem podejrzanej i jej obrońcy oraz rozpoznanie ewentualnych wniosków o uzupełnienie śledztwa.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku nie podnoszono zresztą żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstępianiem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą powinni byli wykazać (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, iż odstępianie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu aresztowanego bądź egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygodę czy zagrożenia (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.